

ГАЗЕТА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНВАЛІДІВ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

<http://utog.org>

№ 2 (2539) ЛЮТИЙ 2023

Нікополь

**НАМ ДОПОМАГАЄ
ВІРА В ЗСУ!**

ІНТЕРВ'Ю З ЛЮДМИЛОЮ ОЛЬНЄВОЮ

ГАЗЕТА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНВАЛІДІВ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

<http://utog.org>

Комп'ютерний набір і верстка виконані відділом організаційної та видавничої роботи виконавчого апарату ЦП УТОГ

Реєстраційний № 753, серія KB, від 28 липня 1994 р.

Адреса редакції: 03150, м. Київ-150, вул. Велика Васильківська, 74.

Редактор
Н. Каменська

Комп'ютерна
верстка та дизайн
П. Моргунов

№ 2 (2539)
лютий 2023

Видається з 1967 року
Газета виходить раз на місяць

ourlife@ukr.net,
ourlife.utog@gmail.com

<https://utog.org>

<https://t.me/ourlifeinua>

Підготувала
Наталія КАЛИНИЧЕНКО

Нам допомагає віра в ЗСУ!

Місто Нікополь розташоване у південній частині Дніпропетровської області на правому березі Каховського водосховища і є центром Нікопольського марганцевого басейну. У місті є два підприємства металургійної та кілька заводів машинобудівної промисловості.

У 2022 році, з початком повномасштабного російського вторгнення в Україну, Нікополь не опинявся в окупації, але через захоплення російськими окупаційними військами сусіднього міста Енергодар, що знаходиться на іншому березі Дніпра, окупанти ведуть з нього постійні обстріли Нікополя. Перший обстріл міста російськими військами стався 12 липня 2022 року і з того часу вибухи лунають щодня... У подібній ситуації опинився і розташований поруч Марганець.

Попри всю небезпеку, у Нікополі, Марганці та у сусідніх населених пунктах продовжує діяти Нікопольська територіальна організація УТОГ, яка

входить до складу Дніпропетровської обласної організації УТОГ. Очолює територіальну організацію в Нікополі **Людмила Миколаївна ОЛЬНЄВА**.

Про неї голова Дніпропетровської обласної організації УТОГ Ірина Троян відгукується так: «Їх там бомблять щодня, а Людмила Миколаївна під обстрілами продовжує працювати, домовляється про допомогу глухим, про свята для дітей та й про все інше... Члени УТОГ в Нікополі постійно отримують допомогу. Не забуває також про Марганець, Покров... Домовляється з волонтерами і туди везуть допомогу. Ольнєву глухі дуже люблять і поважають. Без прохань і нагадувань приходять в ТО, допомагають їй — прибирають, миють, самі роблять ремонт. Людмила Миколаївна — єдина голова ТО в області, яка не виїхала і працює на своєму робочому місці».

Пропонуємо вашій увазі інтерв'ю з Людмилою Миколаївною Ольнєвою.

Будівля Нікопольської ТО УТОГ

— Людмило Миколаївно, Ви почали працювати в УТОГ не так давно, але майже все Ваше життя пов'язане з глухими людьми.

— Так, я офіційно працюю в нашому Товаристві з 1 червня 2018 року. Мої батьки були глухими, ми з братом з дитинства знали жестову мову. Мені завжди подобалось спілкуватись з глухими, в дитинстві в мене були глухі друзі та подруги.

— Як Ви прийшли на роботу в УТОГ?

— Коли у 2018 році наші глухі з Нікополя запропонували мені працювати перекладачкою жестової мови, я відразу погодилась. До цього багато років працювала на виробництві, але у вільний час завжди спілкувалася з глухими й допомагала їм.

— Коли Ви прийшли в Нікопольську ТО УТОГ, Вам довелося займатися не тільки своїми посадовими обов'язками голови та перекладача жестової мови, але й наводити лад у будівлі, робити капітальний ремонт. Хто Вам у цьому допоміг?

— Так, суміщала всі посади, виконувала свою роботу і наводила порядок, бо приміщення офісу територіальної організації були у страшно занедбаному стані. Добре, що у Нікополі у нас власне приміщення, не орендоване. Завдяки нашим глухим ми за рік зробили ремонт у всіх кімнатах. За кошти, які виділило нам керівництво Центрального правління УТОГ, поміняли всі вікна. Допомогли нам коштами та матеріалами наші міські депутати й народний депутат України Денис Герман, а також колишній директор Нікопольського заводу феросплавів Володимир Куцін, який дуже-дуже багато допомагав і допомагає. Всюди я ходила і все добивалась сама. Далі все робили самі глухі, вони поміняли всі двері, встановили санвузли, яких раніше не було.

Хотіла б перерахувати всіх членів УТОГ в Нікополі, яким необхідно сказати спасибі за допомогу, але це нереально, бо їх багато. Але є дві сім'ї, про яких я хочу сказати обов'язково і від душі подякувати їм. Це подружжя — Юлія та Олександр Шотурма, а також родина Денисенко — Олексій, Олена і Сергій. Вони допомагають не лише в ремонті, а й в організаційній, культмасовій роботі та в усіх справах.

— Які райони обслуговує ваша територіальна організація? Скільки глухих вона об'єднує?

— Я обслуговую шість первинних організацій — в Нікопольському, Марганецькому, Червоногригорівському, Апостолівському, Солом'янському районах і м. Покров (колишнє Орджонікідзе). На облік тут зараз перебуває 235 осіб.

— Яка зараз обстановка в містах і селах, що постійно знаходяться під обстрілами, поблизу лінії фронту? Як людям вдається жити та працювати в таких важких умовах?

— Ситуація у всіх наших районах дуже складна, про все не скажеш, постараюсь коротко.

Міста Нікополь, Червоногригорівку і Марганець з 12 липня 2022 року обстрілюють вдень і вночі щодня. Я особисто двічі потрапляла під обстріли, ледь з розуму не зійшла... Дуже-дуже важко, коли бачиш, як над тобою літають снаряди й вибухають зовсім поруч... Потім встаєш з землі і дякуєш Богу, що залишилась жива та неушкоджена. Коли треба на роботу — йду пішки, бо під час обстрілів транспорту зовсім немає, не ходить. Доводиться йти 8 км, за часом це десь 2 години... А коли сидиш на роботі під час артобстрілів і прилітає в сусідній будинок, де не залишається ані вікон, ані дверей, і ти це все бачиш, чуєш.... Розповісти про це неможливо, бо важко передати словами всі емоції: гнів, розпач, обурення...

Апостолівський район так сильно обстрілювали з «Ураганів», що там немає жодного цілого будинку, через це всі глухі звідти виїхали. У Покрові

і Солом'янському районі, слава Богу, трохи тихіше і там залишились наші люди. У Марганці залишилось 8 глухих осіб, решта виїхали, в Нікополі — 36 осіб, в Червоногригорівці глухих немає, так само, як і з Апостолового, всі виїхали.

— Чим відрізняється Ваш сьогоднішній робочий день від того, чим доводилося займатися до лютого 2022 року?

— Коли почалась повномасштабна війна, у всіх людей життя змінилося, так само і в мене. Робота залишилась така ж, але стало важче її виконувати. Додалося багато роботи з гуманітарною допомогою, адже за цей час (майже рік) роздали членам УТОГ 1000 пакетів соціальних продуктів, а також одяг, білизну, ковдри, подушки та багато іншого. Щоб дізнатися, яка допомога надається, звертаюся до різних інстанцій, потім складаю і подаю списки, отримую і роздаю допомогу. Для цього повідомляю глухим за допомогою повідомлень Вайбером, коли їм необхідно прийти.

— Що допомагає Вам і всім членам організації триматися і не падати духом?

— Нам допомагає віра в ЗСУ! Збройні сили нас захищають, а ми їм теж намагаємося допомагати: збираємо порожні бляшанки та передаємо в організацію, де роблять окопні свічки для солдатів; дуже багато передали старих речей і постільної білизни тим, хто плете маскувальні сітки. Так само багато передали домашньої консервації для наших воїнів. І все це роблять наші глухі, які залишились в м. Нікополі.

— Дякуємо Вам, Людмилу Миколаївно, за розмову і бажаємо всім — і Вам особисто, і членам УТОГ, і нашим захисникам — сили та мужності у подоланні всіх нелегких випробувань, віри в краще та якнайшвидшого миру!

Місто тримається, тримаються і люди

Упродовж останніх місяців м. Бахмут є найгарячішою точкою на фронті. Місто цілодобово під обстрілами ворога. Але разом з тим у Бахмуті з різних причин лишається 17 глухих членів УТОГ. Залишилась в місті і перекладачка (колишня голова територіальної організації) Тетяна Громова.

Роботи у неї дуже багато, працювати важко. Кожен день люди звертаються до перекладачки за допомогою, за моральною підтримкою і порадами. Всі соціальні питання вирішуються в телефонному режимі спільно з Управлінням праці та соціального захисту населення (УПСЗН) м. Бахмут.

Щотижня всі глухі члени УТОГ отримують гуманітарну допомогу: харчові продукти, воду, мийні засоби. У січні отримали також теплі ковдри.

Завдяки зверненню Тетяни Громової, згідно з заявами, поданими до УПСЗН членами УТОГ, вони також отримали пічки-«буржуйки», палети, вугілля для обігріву житла.

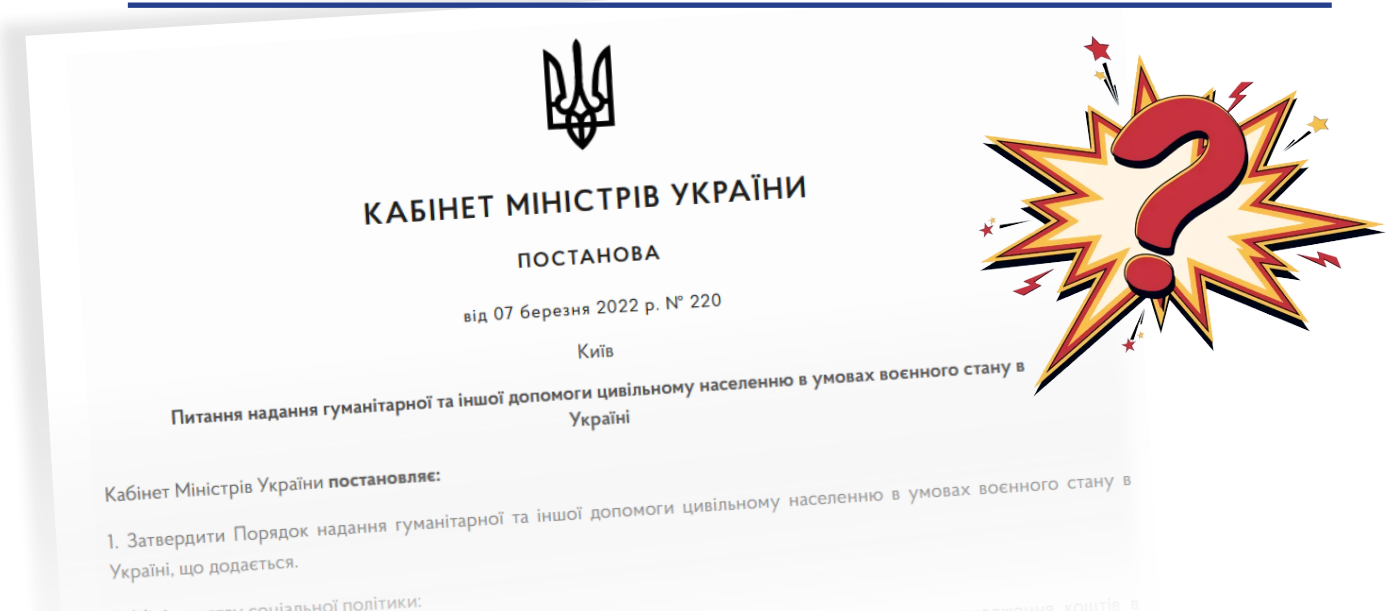
Для розв'язання питань у Пенсійному фонді і в «Приватбанку» доводиться їхати до Костянтинівки, тому що у Бахмуті ці установи не працюють.

Місто тримається, тримаються і люди, які вірять у перемогу України і в те, що настане мир.

А чому – здогадайтесь самі...

Рік тому, 7 березня 2022 року Кабінет Міністрів України ухвалив постанову № 220 «Питання надання гуманітарної та іншої допомоги цивільному населенню в умовах воєнного стану в Україні», якою було затверджено Порядок надання цієї допомоги і передбачено відкриття поточного рахунка для надходження коштів в національній та іноземній валюті від фізичних та юридичних осіб, резидентів і нерезидентів як благодійна пожертва, гуманітарна допомога, гранти та дарунки. Передбачено було, що за пропозиціями одержувачів коштів, які подали свої заявки, здійснюється їх оцінка і відбір комісією з питань розподілу коштів для надання допомоги в умовах воєнного стану, утвореною Міністерством соціальної політики України.

У важких умовах, які склалися внаслідок повномасштабного російського вторгнення, допомоги потребували практично всі, а особливо особи з інвалідністю. Потребували і зараз потребують її і глухі, які опинилися у вкрай скрутному становищі і через те, що на час появи постанови КМУ № 220 Українське товариство глухих вже другий рік поспіль працювало без державної фінансової підтримки, яка востаннє надавалася лише у 2021 році. Доводилося розраховувати лише на власні зароблені кошти, які в умовах пандемії були вкрай обмеженими, скорочувати штати працівників організацій УТОГ до мінімуму, вносити вкрай болісні зміни у мережу організацій, які опікувалися глухими у невеличких містах і селах, значно економити на проведенні різних заходів для членів УТОГ

тощо. У такому вкрай складному стані наше Товариство зустріло 24 лютого 2022 року. Вистояло, витримало цей страшний удар ціною неймовірних зусиль і вкрай потребувало фінансової підтримки.

Отримавши інформацію про прийняття постанови № 220, керівництво УТОГ оперативно підготувало свої пропозиції для розгляду комісією з питань розподілу коштів для надання допомоги в умовах воєнного стану, утвореної Мінсоцполітики, і менше ніж через місяць після прийняття постанови Кабміну, 6 квітня 2022 року відправило на ім'я тодішньої Міністерки соціальної політики України Марини Лазебної свої пропозиції щодо організації роботи з надання допомоги особам з інвалідністю зі слуху в осередках Українського товариства глухих для отримання фінансування на

забезпечення відповідного обсягу роботи. Повний опис та обґрунтування пропозицій додавалися до листа.

Цим проєктом планувалося забезпечити стабільну роботу у 22 областях України гуманітарних хабів, які мали забезпечити надання гуманітарної допомоги із задоволення продовольчих потреб (закупівля продуктів харчування, у тому числі дитячого харчування, питної води), забезпечення одягом та взуттям, товарами першої необхідності, гігієнічними засобами (закупівля одягу, взуття, товарів першої необхідності, гігієнічних засобів), забезпечення медичними засобами (закупівля лікарських засобів) та організацію їх доставки до місць перебування чи проживання осіб з порушеннями слуху, які потребують допомоги (придбання пального або оплата транспортних послуг). Також з метою надання підтримки особам з інвалідністю зі слуху у 22 регіонах України планувалося забезпечення різносторонньої та своєчасної допомоги спеціалістами, як то інформування, консультування, роз'яснювальна робота, супровід при вирішенні порушених особою з інвалідністю зі слуху питань, послуги перекладу жестовою мовою з фізичною присутністю та дистанційної послуги перекладу жестовою мовою через систему відеозв'язку «Сервіс УТОГ», яка забезпечує доступність дистанційних послуг перекладачів жестової мови в цілодобовому режимі 24/7.

ГО «Українське товариство глухих» просило розглянути надані пропозиції для виділення фінансування у розмірі 15 573 542,10 грн, яке планувалося направити для подальшого використання, згідно з визначеним в проєкті порядком, для надання гуманітарної та іншої допомоги особам з інвалідністю зі слуху в усіх регіонах України в умовах воєнного стану протягом квітня-вересня 2022 року. Отже, лист УТОГ у Міністерство соціальної політики було відправлено 6 квітня 2022 року і тоді ж надійшла лаконічна відповідь від міністерства — «лист отримали». І що далі? А далі — тиша...

Але привертає вагу те, що у кінці березня 2022 року Мінсоцполітики була оприлюднена інформація щодо надання гуманітарної допомоги організаціям, які звернулися зі своїми пропозиціями. Більша частина цих організацій отримала допомогу, якої потребувала. Менша кількість організацій з різних причин допомогу не отримала, причини відмови були детально зазначені в цій інформації.

Найцікавіше те, що серед тих, хто отримав найбільшу фінансову підтримку, є такі організації, як:

- Громадська організація «Громадський рух «Соціальна єдність» (Київська обл.) — на суму 4 700 000 грн;
- Спеціалізований Трускавецький санаторій «Батьківщина» (Львівська обл.) — на суму 6 050 538, 52 грн;
- Івано-Франківський територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) (Івано-Франківська обл.) — на суму 2 550 000 грн;
- Благодійна організація Бердичівський благодійний фонд «Оберіг-26» (Житомирська обл.) — на суму 2 400 000 грн
- та ще кілька організацій і фондів — на менші суми.

А що УТОГ? А УТОГ взагалі ніде не згадувався, як немов і не було від нього ніяких пропозицій з описом проєкту і розрахунками витрат. Залишається лише здогадуватися, чому пропозиції УТОГ залишилися без відповіді.

Цілком ймовірно, що одна з цих з причин — у брудній кампанії наклепу та брехні, яку проводить проти УТОГ і УТОС одна з організацій «молодої формації», що й десяти років не пропрацювала, зате змогла втертися в довіру до провладних структур. Не соромляться ці «молоді та ранні» безпідставно і бездоказово звинувачувати у всіх корупційних гріхах тих, хто сумлінно і добросовісно працює з особами з інвалідністю ось вже 90 років, поєднує у своїх лавах тисячі людей з інвалідністю, має створену працею не одного покоління потужну матеріальну базу і значний кадровий потенціал.

До речі, у згадуваній вище постанові КМУ № 220 «Питання надання гуманітарної та іншої допомоги цивільному населенню в умовах воєнного стану в Україні» не зазначено ніяких термінів її дії й оскільки війна триває і воєнний стан подовжено, за логікою має тривати й надання допомоги за цим Положенням. Проте немає ніякої інформації, надходять чи не надходять кошти на створений рахунок, а чи може його вже закрито? Мінсоцполітики мовчить також і з приводу продовження надання гуманітарної та іншої допомоги цивільному населенню. Невже все так добре у нас і нема потреби у допомозі?

! Редакція газети «Наше життя» просить вважати цю публікацію офіційним зверненням до Міністерства соціальної політики України за роз'ясненням з усіх поставлених тут запитань.

Питання, які розглядалися на січневому засіданні президії ЦП УТОГ

Світлана ВІСКУШЕНКО,
секретарка президії ЦП ГО «УТОГ»

Інформуємо про розгляд питань, які були винесені та ухвалені на засіданні президії ЦП УТОГ 25 січня 2023 року

Було заслухано питання про результати роботи Дрогобицького МП «Карпати» УТОГ за період його діяльності з 1 січня до 31 грудня 2022 року.

Згідно з оперативними звітами, які були надані підприємством до виконавчого апарату ЦП УТОГ за 2022 рік, встановлено, що Дрогобицьке МП «Карпати» працювало нестабільно, не виконувало планові завдання з основних показників діяльності, які затверджувались йому постановами президії та містились у щорічному бізнес-плані підприємства.

Директор підприємства Богдан Віткович у своєму виступі зазначив, що через військову агресію росії проти України справді є невиконання планових завдань за 2022 рік і запевнив, що буде ліквідовано всі його наслідки. Зокрема, важко із замовленнями по меблях, тому на підприємстві намагаються змінити профіль роботи.

Президія ЦП зобов'язала директора Дрогобицького МП «Карпати» УТОГ Богдана Вітковица забезпечити безумовне виконання взятих зобов'язань згідно із затвердженим бізнес-планом підприємства на 2023 рік.

На підставі зробленого аналізу про стан розрахунків підприємств УТОГ з бюджетом Товариства за 2022 рік, президія ЦП затвердила загальну суму недоїмки з мінімальних сум щомісячних відрахувань до бюджету УТОГ, яка виникла станом на 01.01.2023 року, та суму недоїмки, яка перенесена на наступні роки.

Керівників підприємств УТОГ зобов'язано вжити необхідних заходів зі стабілізації роботи підприємств та забезпечити повне виконання затверджених загальних завдань з мінімальних сум щомісячних відрахувань до бюджету УТОГ.

З метою подальшого забезпечення виконання

статутних завдань Товариства та підвищення ефективності діяльності підприємств УТОГ президія ЦП розглянула та затвердила завдання на 2023 рік виробничим підприємствам УТОГ, СПКБ та КП «НВЦ УТОГ» за результатами розгляду їх бізнес-планів.

Була заслухана і взята до відома інформація про результати роботи інвестиційного фонду УТОГ та виконання графіка погашення позик за 2022 рік. Також затверджено графік щомісячного погашення підприємствами та непромисловими організаціями УТОГ позик, які підлягають поверненню до інвестиційного фонду УТОГ у 2023 році.

З метою стабілізації фінансового стану обласних організацій УТОГ, а також для належного виконання статутних завдань УТОГ була прийнята постанова про затвердження фінансової підтримки обласних організацій УТОГ з бюджету Товариства у 2023 році.

Президією розглянуто та затверджено форми кошторисів доходів та видатків непромислових організацій УТОГ на 2023 рік та доручено начальникам відділів економіки, організаційної та видавничої роботи, управління майном УТОГ та головному бухгалтеру ВА ЦП УТОГ узгодити представлені непромисловими організаціями УТОГ кошториси доходів та видатків на 2023 рік і надати їх на затвердження керівництву Товариства.

У зв'язку із закінченням термінів дії контрактів про найм на роботу директорів і для забезпечення стабільної роботи Івано-Франківського, Київського ДВП «Контакт» та Одеського ВО «Електрик» затверджена постанова президії про укладання на наступний період контрактів з директорами згаданих підприємств Товариства.

З метою оптимізації звітності та обліку роботи в об'єднаннях УТОГ та їх структурних підрозділах,

а також своєчасного отримання виконавчим апаратом ЦП УТОГ якісної інформації про діяльність обласних організацій президія розглянула та затвердила форми документів для звітності та обліку роботи в обласних організаціях УТОГ.

Для стимулювання творчої активності та підтримки талановитих дітей з порушеннями слуху президія ЦП затвердила Положення про проведення IV Всеукраїнського онлайн-конкурсу дитячого малюнка серед школярів з порушеннями слуху «Діти проти війни», а також склад організаційного комітету з трьох осіб: Т. Кривко, Н. Адамюк та О. Нашивочнікова.

З метою відзначення досягнень членів УТОГ з порушеннями слуху, які проявили себе впродовж минулого календарного року як неординарні особистості у певній сфері діяльності і є гідним прикладом для інших членів Товариства, на засіданні президії ЦП УТОГ було розглянуто та затверджено Положення про проведення Всеукраїнського конкурсу «Людина року в УТОГ».

Заслухано також питання про результати роботи системи відеозв'язку з перекладачами жестової мови «Сервіс УТОГ» у 2022 році. Зокрема зазначалося, що особливе значення мало належне функціонування системи «Сервіс УТОГ» минулого року в умовах військової агресії росії проти України. Адже ця робота стала запорукою своєчасного та якісного надання послуг перекладу жестовою мовою та супроводу глухої людини.

Постановою президії затверджені планові видатки з бюджету УТОГ на 2023 рік на найважливіші міжнародні та всеукраїнські організаційно-масові, культурно-масові та реабілітаційні заходи Товариства.

З метою координації діяльності всеукраїнських громадських рад УТОГ президія розглянула та затвердила їх плани роботи, а саме:

- Ради директорів підприємств УТОГ
- Ради голів обласних організацій УТОГ
- Всеукраїнської ради ветеранів УТОГ
- Всеукраїнської молодіжної ради УТОГ
- Всеукраїнської ради перекладачів жестової мови.

Начальнику відділу організаційної та видавничої роботи ВА ЦП УТОГ Наталії Адамюк доручено підготувати та у січні 2024 року винести на розгляд президії постанову про підсумки виконання цих планів роботи всеукраїнських громадських рад УТОГ за 2023 рік.

Була заслухана і взята до відома інформація про

результати виконання основних показників з праці обласними організаціями УТОГ за 2022 рік.

Відділу економіки ВА ЦП УТОГ доручено винести на розгляд президії у серпні 2023 р. інформацію про виконання основних показників з праці обласними організаціями УТОГ за підсумками роботи за 1 півріччя поточного року.

Президія ЦП узгодила у першому читанні проект бюджету УТОГ на 2023 рік, який формується за рахунок власних коштів Товариства, і доручила головному бухгалтеру ВА ЦП УТОГ Олені Бутенко винести проект бюджету УТОГ на поточний рік у другому читанні на затвердження президії ЦП УТОГ у березні поточного року.

На розгляд президії було винесено питання про встановлення щомісячної надбавки до посадових окладів працівникам Товариства, які мають почесне звання «заслужений».

Керуючись затвердженою постановою президії Положенням, президія ухвалила рішення встановити на поточний рік надбавки за почесне звання «заслужений» голові УТОГ Ірині Чепчиній, яка має почесне звання «Заслужений працівник соціальної сфери України», керівникам виробничих підприємств: Білоцерківського ВП «Весна» — Л. Тяхті, Запорізького ВП «Неон» — В. Куцову, Кропивницького УВП — Г. Колодьку, Полтавського ВП «Універсал» — Б. Акініну, які мають почесне звання «Заслужений працівник промисловості України», директору Сумського ВП «Стиль» Л. Яковчук, яка має почесне звання «Заслужений працівник соціальної сфери України».

Аналогічно прийнята постанова про встановлення щомісячної надбавки до посадових окладів головам обласних організацій УТОГ, а саме: Львівської облорганізації УТОГ В. Балдизі та Чернігівської облорганізації УТОГ Л. Сивенко, які мають почесне звання «Заслужений працівник соціальної сфери України», а також голові Чернівецької облорганізації УТОГ Л. Дубровиній, яка має почесне звання «Заслужений працівник культури України».

Також розглянуті питання про затвердження та введення в дію на 2023 рік розрахункових розмірів щомісячної матеріальної допомоги колишнім директорам підприємств ГО «УТОГ» та колишнім головам обласних організацій ГО «УТОГ», які тривалий час працювали на посадах у Товаристві та вийшли на пенсію.

Усі прийняті та затверджені постанови президії контролюються відповідальними працівниками ВА ЦП УТОГ.

Виступи учасників II пленуму Центрального правління УТОГ

Закінчення. Початок в №1 «НЖ»

від 23.11.2022 р.

Людмила ДУБРОВІНА —

голова Чернівецької обласної організації УТОГ

Доброго дня, шановні члени пленуму, гості, всі присутні! Чернівці Бог милував, якось так сталося в цій війні, що наше місто не дуже бомбардували і ми лише на відстані відчували ці всі жахи війни, які довелося пережити всім містам, де проводилися бойові дії. Але я хочу вам сказати, що ми не залишилися осторонь. Наша обласна організація не залишила без допомоги людей, які стали вимушеними переселенцями.

Ще напередодні початку військової агресії обласна організація разом з управлінням цивільного захисту населення обласної держадміністрації узгодили план взаємодії щодо оповіщення членів УТОГ, глухих людей нашої області і міста у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій. Ми передали цю інформацію всім членам УТОГ, а також надали списки членів нашої організації по ОТГ і у Чернівцях, де найбільше проживає глухих людей, щоб на випадок евакуації ми могли цих людей швидко зібрати й евакуювати. А уже з початком оголошення військового стану для вирішення доступності членів УТОГ до інформації обласна організація налагодила тісний зв'язок з ОДА, з міською радою з питання перекладу жестовою мовою всіх звернень адміністрації та керівників міста про життєдіяльність в області і місті в умовах військового стану, про заходи безпеки для населення. В подальшому у нас були дуже міцні зв'язки з обласним штабом надання допомоги вимушеним переселенцям та гарячою лінією ОДА з питань термінового поселення біженців.

Перших переселенців ми прийняли 28 лютого, коли з Харкова до Чернівців прибуло 7 машин з 28 глухими особами. Коли ми їх побачили — відчували війну. Люди були розгублені, люди плакали, люди були з маленькими грудними дітками — це було жахливо. Ми розуміли, що повинні зробити все для того, щоб ці люди відчували спокій, щоб вони мали, де спати і що їсти. Це було перше, про що ми дбали і над чим працювали цілодобово.

За весь цей період до нас приїхало 402 переселенці. Нам доводилося їх влаштовувати в гуртожитки не лише наших підприємств, хоча перших переселенців прийняли саме гуртожитки Чернівецького УВП і Чернівецького ВП «Черемош». Для того там були облаштовані окремі кімнати ліжками, матрасами, подушками, білизною — все це надали наші підприємства. Але люди прибували щоденно і їх було так багато, що нам доводилося їх розмішувати в гуртожитках медичного університету і політехнічного коледжу, тому що ми хотіли, щоб глухі могли бути разом, щоб їм було легше, щоб не розкидали людей по різних гуртожитках. І тому ми домовлялися зі штабом, щоб всіх наших глухих поселяли разом. Розташовували також групи глухих в дитячих садочках.

Ми прийняли переселенців з Харкова, Чернігова, Одеси, Дніпра, Запоріжжя, Маріуполя, Миколаєва, Херсона, Сум, Києва. Був цілодобовий зв'язок. Були такі випадки, що нам телефонували о першій годині ночі, що приїжджають до Сокирян і питали куди їм їхати далі. Їх 4 машини, 16 осіб, де їм переночувати? І ми зв'язувалися з містом, яке знаходиться від Чернівців за 150 км, знаходили, де їм ночувати, давали адресу і направляли туди.

Більшість людей хотіли перетнути кордон з Румунією, з Молдовою і ми допомагали їм в цьому.

Дуже багато було проблем з глухими чоловіками призовного віку, тому що на кордоні вимагали довідки про те, що вони не військовозобов'язані і не підлягають мобілізації. Ми організували 75 чоловік і провели через Чернівецький обласний військомат. Для цього ми групами водили людей на обстеження слуху, доводили, що ці люди справді не підлягають мобілізації. До нас зверталися навіть

глухі із західної України, щоб такі довідки взяти. Всім, хто бажав, ми допомагали виїхати за кордон.

У Чернівцях залишилося 42 глухих переселенців, які зараз проживають у нас в місті. Їм надана допомога в оформленні довідок в ЦНАП, довідок внутрішньо переміщених осіб, в оформленні заяв на виплату різних видів допомоги, в організації харчування в місцевих кафе та їдальнях, в отриманні продуктових наборів. Деякі важко хворіли, одна людина навіть перенесла операцію на серці. Ми допомагали цим людям знаходити кошти, зверталися до різних фондів — місцевих, а також до зарубіжних, щоб мати кошти на оплату цих операцій. Було проведено дуже багато роботи, з якою ми раніше не стикалися.

Дуже добре, що працює система «Сервіс УТОГ». Я не можу забути один випадок, коли по «Сервіс УТОГ» до нас звернулася сім'я із Києва — 4 дорослих особи і 2 дітей. Повідомили, що вони знаходяться на вокзалі і не можуть сісти в вагон, бо дуже багато людей, тіснява. І ми звернулися до поліції Київського залізничного вокзалу і попросили, щоб цим людям допомогли потрапити у вагон. І поліція допомогла. Їх провели, посадили в вагон усією сім'єю, і вони нам телефонували і дуже дякували.

Також випадки були, коли до нас зверталися люди з-за кордону, які втратили документи і там, за кордоном, були без документів. Ми також зверталися до місцевої влади, поліції, щоб їм допомогли. Ми самі вперше стикнулися з такими видами роботи, але довелося вирішувати все.

Не дивлячись на те, що деякі працівники нашої організації також виїхали хто за кордон, хто з дітьми до родичів у сільську місцевість, але ми працювали і намагалися допомогти людям.

Я думаю, що в Україні все буде добре і впевнена, що наша організація вистійть. Я знаю, що наші люди повернуться з-за кордону, хоча навіть із Чернівецької області 75 осіб виїхало за межі України, не дивлячись на те, що у нас обстановка нормальна. Але на початку війни були страх, тривожний стан, невпевненість і це змусило і наших глухих виїхати за кордон. Ми розуміємо, що це право кожної людини, але, на превеликий жаль, ми в Чернівецькій області залишилися без молоді, адже виїхали всі молоді люди і зараз в основному ми проводимо роботу лише з ветеранами.

Той, хто бачив невимовний біль в очах людей, які до нас приїжджали, покинувши рідні домівки, той не може залишитися осторонь. Не залишилися

осторонь і працівники нашої обласної організації.

Терпіння всім і витримки, все буде добре. Все буде Україна.

Павло БАБІН-ТКАЧ —

голова Всеукраїнської молодіжної ради УТОГ

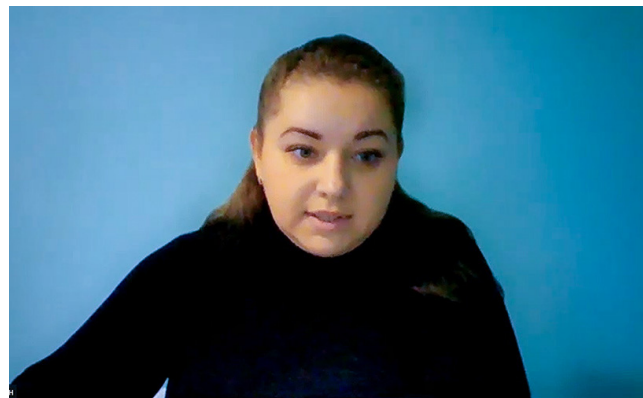

Від імені Всеукраїнської молодіжної ради УТОГ вітаю, шановні учасники пленуму! Наразі багато глухих виїхали і знаходяться за межами України. Також особисто і я зараз знаходжуся за кордоном, але планую скоріше повернутися в Україну.

Розумію, що потрібно відновити роботу молоді в областях, бо молодь — це наше майбутнє. І хочу підкреслити, що Молодіжна рада буде намагатися працювати на благо УТОГ. Як голова, я зроблю все можливе для того, щоб більше молоді було в нашому Товаристві. Дякую за увагу!

Олеся КОВТУН —

голова Сумської обласної організації Українського товариства глухих

Доброго дня всім присутнім членам і учасникам пленуму! Сумська область була однією із перших, яка зазнала вторгнення з боку агресора.

Попри підготовку, все одно виявилось, що ми були не готові до військових дій на території Сумщини. У нас були контакти зі службою з надзвичайних ситуацій, вони були повідомлені про потреби людей з порушеннями слуху — про те, що їх потрібно інформувати, де вони знаходяться, як

з ними контактувати. Але все одно цього було недостатньо.

З початком війни наші працівники не опустили руки, продовжували працювати цілодобово і надавали допомогу всім, хто звертався до нас. У нас є телеграм-чат для інформування наших членів УТОГ про заходи, які відбуваються в УТОГ. Саме цей чат ми переформатували для інформування з інших важливих питань. Голови та перекладачі були попереджені про обов'язкове залучення всіх глухих нашої області до цього чату. В групі вже була попередня інформація і до початку війни ми розміщували на всіх пабліках інформацію про тривожну валізу, про найближче укриття, але попри всі старання і наші дії ми були не готові. Наприклад, в перші дні не діяли ті укриття, про які ми повідомляли. І та інформація, яка надходила до нас, була не досить достовірною, а коли спрацьовувала сирена, чули її не всі мешканці Сумщини.

Зранку першого дня до мене зателефонувала Ірина Чепчина і передала слова Тетяни Баранцової і свої слова підтримки, наголосила на необхідності захисту людей з порушеннями слуху. Ми з нею мали конструктивну розмову, і вона також підкреслила, що необхідно звернутися до голови обласної військової адміністрації. Після нашої розмови я зателефонувала голові ОВА і він мене підключив до спеціалізованого чату, де надавалась достовірна інформація про те, що відбувається в нашій області. І саме цю інформацію ми передавали людям з порушеннями слуху в наших чатах. Але попри ці всі зусилля більшість людей, особливо з м. Охтирка, де постійно зникав зв'язок та інтернет-зв'язок через бомбардування, не могли отримати цю інформацію.

Так, згодом ми всі адаптувалися до ситуації, були підключені до різних пабліків, з'явилися застосунки, які повідомляли про тривогу в області, і тому люди почали потихеньку адаптуватися до ситуації під час військових дій.

І наступним нашим етапом була вже евакуація всіх охочих на початку березня. Тут також було безліч проблем — як і з боку влади, так і з боку людей з порушеннями слуху.

Коли влада надавала нам можливість до евакуації з указанням місць відправлення, то наші глухі, мабуть, не зовсім розуміли ситуацію і хотіли, щоб їх забирали з дому, а от, наприклад, мешканці сільської місцевості, навпаки, готові були виїхати з будь-якої точки, але пункти збору для виїзду

через «зелені коридори» були тільки в обласному або районному центрі, і дістатися до цих місць з села було дуже важко, бо на всіх напрямках стояли військові і це було дуже небезпечно.

Але ми зв'язувалися з волонтерами, з керівниками районних і сільських рад і вирішували ті питання, які виникали у наших людей з порушеннями слуху. Ми допомагали їм евакуюватися, або якщо людина не бажала виїхати, їй була надана гуманітарна допомога — продуктові набори, медикаменти, засоби гігієни, зокрема і для маленьких дітей.

Скажу відверто, допомоги від влади було малувато. Всі, хто виїхав, а це трішки більше 130 осіб і більшість молодь з дітьми, самі добиралися цими «зеленими коридорами». І ось тут всі ми відчували, що УТОГ — це сім'я. Першим пунктом евакуації сумчан була Полтава. Дякую голові, працівникам Полтавської облорганізації УТОГ, активістам, які зустрічали, обігрівали, годували. А далі наші люди їхали всією Україною, там їм теж допомагали.

Після звільнення Сумщини наша робота більш-менш стабілізувалася, організація на сьогодні працює 3 дні на тиждень, голови і перекладачі докладають усіх зусиль для того, щоб допомогти людям з порушеннями слуху.

З початку війни нами опрацьовано понад 6,5 тисяч звернень — це надання перекладу жестовою мовою, соціально-побутова допомога, отримання гуманітарної допомоги. Також ми опікуємося потребами 12 осіб ВПО.

Потроху відновлюємо нашу інфраструктуру, тому що на початку березня в обласній організації від перепадів опалення прорвало труби. Зараз ми поновили нашу систему опалення у нашому приміщенні. Також плануємо поновити вікна, які були пошкоджені в результаті вибуху на вулиці, на якій знаходиться приміщення Лебединської первинної організації УТОГ.

Повністю відновити ті заходи, які б хотіли мати люди з порушеннями слуху саме в наших приміщеннях, немає можливості, тому що ці приміщення не облаштовані укриттями і ми не можемо брати на себе відповідальність і приймати в себе багато людей. Але глухі до нас приходять, життя триває, звернень дуже багато, попри все люди йдуть до Товариства і ми радо їх зустрічаємо. Працюємо далі.

Все буде Україна.

Світлана ЛУК'ЯНОВА
— заступниця директора
Полтавського
ВП «Універсал» УТОГ

Шановні учасники
пленуму УТОГ!

Вислухавши доповіді
та виступи керівників
УТОГ і членів пленуму,
звітую про громадську
роботу Всеукраїнської

ради ветеранів УТОГ за минулі 10 місяців поточного року, з яких найбільше прийшлося на час війни росії проти України, яка ще триває.

Робота ВРВ проводилася згідно з планом заходів.

З початку року керівництвом УТОГ та обласними організаціями було проведено найважливіші заходи — це організація інформаційної роботи та посилення роботи з питань забезпечення онлайн-супроводу перекладачами у вирішенні різних соціальних питань для глухих.

В організації інформаційної роботи обласних організацій відбулося поширення онлайн-контактів з членами УТОГ усіх вікових груп через створення місцевих та всеукраїнських контактних груп в Телеграм.

І це пригодилося в перші дні війни. Обласні організації УТОГ свою основну роботу спрямували на організацію евакуації, надання інформації, надання різнобічної допомоги... До участі в цих заходах долучалися і ветерани на місцях.

Мені вдавалося виходити на зв'язок з більшістю голів обласних рад ветеранів: комусь допомогти, комусь пояснити, комусь дати пораду, а когось і заспокоїти...

Приємно, що ветерани не стояли осторонь подій. Де було потрібно — брали участь майже в усіх заходах з надання допомоги переселенцям, місцевим пенсіонерам... Це і приготування обіду для тих, хто виїхав зі свого міста, і збір благодійних коштів, і допомога при відвідуванні вдома. Приємно, що активність ветеранів не знає меж.

У місцевих організаціях щотижня проводилися інформаційні дні, надавалася допомога з різних питань. Я не можу відокремлювати когось у кількості проведених заходів. Але хочу подякувати всім обласним організаціям за все, що було зроблено, залучаючи і ветеранів до роботи з переселенцями. Важливо було надати і моральну підтримку усім.

Наразі робота триває. Активність ветеранів не зменшується. Участь у наданні допомоги ЗСУ продовжується.

Усі ми віримо в перемогу України.

Бажаємо усім здоров'я, віри в перемогу, успішної роботи нашим підприємствам та покращення умов життя працівників обласних організацій УТОГ.

Леонід УСЕНКО
— голова Полтавської
обласної організації
УТОГ

З початком війни напрямки нашої роботи розширилися, додалася робота з ВПО і переселенцями.

Гарна співпраця налагоджена з директором ВП «Універсал» Борисом Акініним і директором Полтавської спеціальної школи Оленою Яковенко щодо поселення глухих — тих, хто їхав транзитом через наше місто, і тих, хто залишається у нас досі.

У гуртожитку ВП мешкає близько 10 осіб і в школі — 13 осіб, яким ми допомогли оформити довідки ВПО, провести медичне обстеження, отримати гуманітарну допомогу тощо.

Хочу відзначити наших глухих членів УТОГ, які в такий складний час долучилися до волонтерського руху: годували переселенців, збирали продукти харчування для відправки на Харків, допомагали постраждалим і пораненим тваринам, яких привезли з Харкова тощо.

Також ми допомагали з евакуацією членам УТОГ Полтавської області, які виїхали за кордон — 213 осіб.

Великий обсяг роботи ліг на плечі наших перекладачів. Щодня відбувається переклад жестовою мовою виступів посадовців різних рівнів для інформування членів УТОГ.

Складною процедурою було оформлення довідок у військкоматі для чоловіків, які збиралися за кордон. За березень і квітень місяці оформлено понад 200 таких документів.

Надання всебічної допомоги різних напрямів виконував кожен член нашої команди, незалежно від посади. В єднанні наша сила.

Оголошення переможців IV Всеукраїнського конкурсу дитячого малюнка серед школярів з порушеннями слуху «Діти проти війни»

Інформація відділу організаційної та
видавничої роботи

Днями завершився IV Всеукраїнський конкурс дитячого малюнка серед школярів з порушеннями слуху «Діти проти війни»

До складу журі, яке оцінювало дитячі роботи, увійшли:

- Олексій Нашивочников, глухий архітектор, голова Спілки нечуючих художників «Натхнення», м. Київ;
- Марія Рожнятковська, членкиня Національної Спілки художників України, магістерка образотворчого мистецтва, заступниця голови Полтавської організації Національної Спілки художників України, м. Полтава;

- Михал Юстицький, глухий, кандидат наук мистецтва, аспірант Академії образотворчого мистецтва в м. Катовіце, педагог мистецтва для глухих в Сілезькому музеї, куратор виставки «Glusza» (Сілезький музей, м. Катовіце, Польща);

- Анатолій Куралов, глухий веб-дизайнер, митець, м. Київ.

Журі успішно виконало свою нелегку місію і визначило кращі дитячі роботи. Ось і переможці! Вітаємо їх!

Анастасія КАЛЬНИЦЬКА

Діана ІЛЬЧЕНКО

Кароліна СОЛЯНИК

Микола БАНДРІВСЬКИЙ

Молодша група:

I місце: «Діти проти війни», **Анастасія КАЛЬНИЦЬКА**, 7 років, КЗ «Харківська спеціальна школа № 5» Харківської обласної ради (зараз перебуває в Німеччині);

II місце: «Україна знову розквітне», **Діана ІЛЬЧЕНКО**, 8 років, спеціальна школа-інтернат № 18 м. Києва;

II місце: «Стоп війні в Україні», **Кароліна СОЛЯНИК**, 10 років, КЗ ЛОР Львівська спеціальна школа Марії Покрови;

III місце: «Миру тобі, моя Україно!», **Микола БАНДРІВСЬКИЙ**, 9 років, КЗ ЛОР «Жовківський багатопрофільний навчально-реабілітаційний центр «Злагода».

Маргарита КОЗАЧЕНКО

Анастасія ШАПКА

Анна ГУСАК

Висловлюємо вдячність за фінансову підтримку конкурсу Благодійній організації «Міжнародний волонтерський фонд глухих «Чую серцем» та його керівнику Олександру Земечеву.

Середня група:

I місце: «Стоп війні!», **Маргарита КОЗАЧЕНКО**, 12 років, спеціальна школа-інтернат № 18 м. Києва;

II місце: «Ангел — охорона України», **Анастасія ШАПКА**, 14 років, м. Полтава (зараз перебуває в Німеччині і вчиться в німецькій школі);

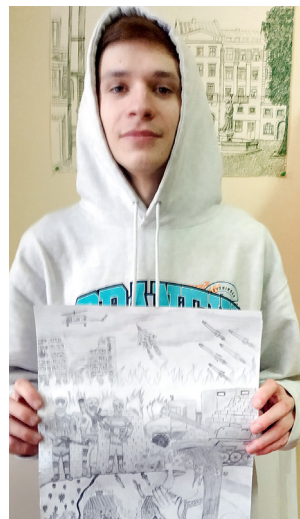
III місце: «Вкрадене дитинство», **Анна ГУСАК**, 13 років, КЗ «Черкаський навчально-реабілітаційний центр «Країна добра» Черкаської обласної ради».

Марія ПАВЛЮК

Марія ГРЕКУЛЯК

Юрій ЧЕПІЛЬ

Стелла СВІРІДЕНКО

Старша група:

I місце: «Моя мирна Україна», **Марія ПАВЛЮК**, 17 років, спеціальна загальноосвітня школа № 33 (м. Хмельницький);

II місце: «Мамо, я не хочу війни», **Марія ГРЕКУЛЯК**, 16 років, Калуська спеціальна школа Івано-Франківської обласної ради;

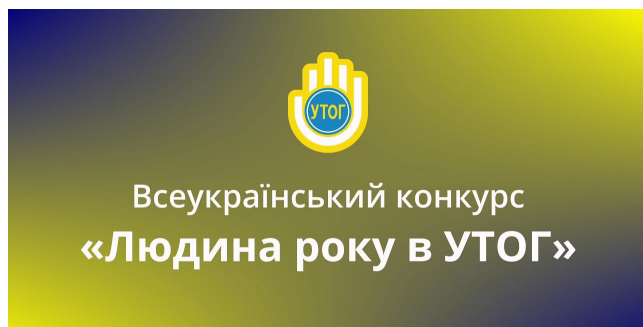
II місце: «Боже, бережи Україну», **Юрій ЧЕПІЛЬ**, 18 років, КЗ ЛОР Львівська спеціальна школа Марії Покрови

III місце: «Діти проти війни», **Стелла СВІРІДЕНКО**, 16 років, КЗ «Харківська спеціальна школа № 5» Харківської обласної ради.

[Більше фотокартин на сайті utog.org](http://utog.org)

У центрі уваги – глуха особа як гідний приклад для наслідування

З 1 березня 2023 року стартував конкурс «Людина року в УТОГ», положення про який було затверджено президією ЦП УТОГ у січні

Цей конкурс проводиться з метою відзначення досягнень членів УТОГ з порушеннями слуху, які проявили себе впродовж минулого календарного року як неординарні особистості у певній сфері діяльності, дотичної до суспільного життя УТОГ, і є гідним прикладом для інших членів Товариства, та з метою стимулювання їх до активної громадської позиції, виховання та пропагування таких людських якостей як відданість справі, прагнення до самовдосконалення та розвиток здібностей до певного виду діяльності.

До участі у конкурсі «Людина року в УТОГ» допускаються особи з інвалідністю зі слуху, які є повнолітніми членами Українського товариства глухих та здійснили значний внесок у життя Товариства.

Кожний член УТОГ з порушеннями слуху може висунути будь-яку кандидатуру на конкурс за умови, що вона є членом УТОГ з порушеннями слуху та здійснила вагомий внесок у діяльність УТОГ та спільноти глухих протягом попереднього календарного року.

З метою уникнення конфлікту інтересів до конкурсу не допускаються керівники системи УТОГ та працівники обласних організацій і підприємств УТОГ, які здійснювали діяльність в межах своїх посадових обов'язків.

Самовисування для участі у конкурсі «Людина

року в УТОГ» не допускається та не розглядається. Конкурс проводиться за номінаціями:

- «Професіонал» (визначається серед глухих працівників, які досягли значних успіхів у якійсь професії, чим підняли престиж глухих);
- «Освітянин» (визначається серед глухих педагогів, викладачів, лекторів);
- «Волонтер» (визначається серед глухих волонтерів);
- «Успіх» (визначається серед осіб, які проявили себе в нестандартній ситуації і є гідними наслідування).

Терміни проведення конкурсу щорічно:

- з 1 до 10 березня — збір заявок;
- з 11 до 15 березня — опрацювання заявок Експертною комісією Конкурсу;
- з 16 до 17 березня — відбір Експертною комісією кандидатур на громадське голосування;
- з 20 до 29 березня (23:59) — електронне голосування на сайті УТОГ;
- 30 березня — оголошення переможця з кожної номінації за результатами електронного голосування.

Для подання кандидатури на участь у конкурсі необхідно заповнити онлайн заявку за посиланням: <https://forms.gle/EyX6NUHkfPJdzS2KA>

У разі виникнення питань необхідно звертатися на електронну скриньку: person.utog@gmail.com

Чекаємо заявок для подання кандидатур на участь у конкурсі «Людина року в УТОГ» і бажаємо всім отримати задоволення від інформації про цікавих глухих особистостей, які постануть у центрі уваги під час цього конкурсу!

[Перегляньте відео на ЖМ тут.](#)

Сьогодні, українці, у вас іспит...

Анатолій ЯРИНОВСЬКИЙ

...І — в тартарари!

Ну що, отримав по зубах за авантюру!
А ти героя з себе удавав.
Ось глянь на цю трипальцеву фігуру,
Яку тобі народ наш — глянь-бо — склав.
Як тишивсь ти: «Прайдусь я там парадом —
Що мнє хахли! Самну їх за трі дня...»
Та скоро вже, лишивши все позаду,
Прожогом кинувсь ти навтьоки навмання.
Ви драпали відсіль хутчіш фашистів —
Наосліп, без доріг, без переправ...
Ну що тут вдієш — ми ж бо норовисті —
Не хочем, щоб ти, ХЛО, тут жирував.
Вже тисячі людей тобою вбиті,
Кров хлюпає всередині Кремля.
Трапляються ще нелюди на світі,
І тільки як тримає їх земля!
На жаль, тримає і ніяк не гнеться,
Велика влада часом їм дається.
Живуть вони, на щастя, до пори,
А потім — раз! — й навік в тартарари.

До Росії — з застереженням

Не іди на Київ — будеш бита.
Не зривайсь, як мовиться, з гачка.
Українці всі талановиті,
Вміло роблять все — не з кондачка.
Воювати з нами ти не в змозі,
Ну а помочі не жди з небес —
Тож починеш ти тихенько в Бозі,
Звинувачуй в цьому лиш себе.
Християни, і не тільки, гинуть —
Кожен день в Росію йдуть гроби.
Ну не йди, прошу, на Україну,
Не розпалюй більшої злоби.
Не надійсь на сатанинську зброю,
І не тішся, що твій час гряде:
Ти сама не лишишся живою,
Якщо тут подібне щось впаде.
Згинуть тисячі, мільйони люду —
Знай, з твоєї власної вини.
Згинеш й ти, імперіє, і будуть
За сто літ рости лиш бур'яни.
Не дивись на Україну згорда

Поглядом зневажливим, бридким.
Тута так тобі розквасять морду —
Пам'ятатимеш про це віки.
Всі ці «не» візьми собі до тями,
І поради наші інші — теж.
Не копай Вкраїні нашої яму,
Бо сама у неї упадеш.

«А я, Історія, на вашім боці»

В моїх анналах ви — як українці,
Що певний час терпіли утиски і гніт.
Тепер ви вільні, та не наодинці —
Демократичний і гуманний з вами світ.
Ви не остання нація в Європі
За мірками достоїнств, гідності, ваги.
Ви вичавили з себе суть холопа,
І перед вашим зором — ворог ваш: нагий...
Його найліпше зараз роздивитись,
Коли довкруж розруха, смерті, бій, не мир...
Його уже пізнали ваші діти,
Яких везе він до Росії як ясир.
Чекала я, Історія, століття:
Коли ж ви, українці, візьметесь за ум!
Очиститесь від рабського лахміття,
Підніметесь і спинете ганебний глум.
Тож саме так вам слід чинити: нумо!
Час метрополій і колоній вже минув.
Нічого доброго нема в соцтлумі,
В який так званий старший брат вас затягнув.
Сьогодні, українці, у вас іспит
На вміння боронитися, тримати стрій —
Так битися, щоб сипалися іскри
З очей того, хто спонукав вас йти на бій.
Позаду мене он століття,
Що розкладаються на ери та віки,
Але нема у мене на приміті
Таких полків, як українські всі полки.
Програти битву з ними неможливо —
Вона на вістрі їхнього життя.
Народ із воїнством таким — щасливий,
Бо знає: где його прекрасне майбуття.

Хай вчиться всяк на вашому уроці,
Хто віддано, по-рабськи до Москви схиливсь.
А я, Історія, на вашім боці,
Бо ваша боротьба достойна лиш хвали.

Зупинилося велике, щире серце...

06.03.1940
11.02.2023

11 лютого раптово зупинилося серце БОЛДИРЄВОЇ Надії Артемівни... Велике, щире серце, яке вболівало за кожну дитину, що приходила до дитячого садочка, який вона очолювала майже 60 (!) років.

В УТОГ знали Надію Артемівну як людину-легенду в галузі спеціальної освіти для дітей з порушеннями слуху, яка невтомно протягом всього свого життя боролася за права глухих дітей на освіту рідною жестовою мовою.

Народилася вона в сім'ї глухих 6 березня 1940 року, змалечку добре знала жестову мову і розуміла психологію глухих людей. А найголовніше — прагнула їм допомогти й полегшити їх долю. Тому вибір її життєвого шляху зовсім не здивував тих, хто її добре знав. Після закінчення школи в Ростовській області Надія Артемівна вирішила стати сурдопедагогинєю і вступила на дефектологічний факультет Московського педагогічного інституту, який закінчила у 1961 році. Приїхавши до Одеси, вона почала працювати там у дитячому садочку для глухих дітей і невдовзі очолила його.

Одеський дошкільний заклад № 113 став унікальним педагогічним майданчиком, де почесне місце посідала рідна жестова мова глухих. Її добре знали всі в дружному колективі садочка — від завідувачки до технічної працівниці. Завдяки цьому глухі діти і їх батьки почували себе тут, як у великій дружній родині, де їх розуміють і підтримують, цікавляться їх долею і після переходу на наступний етап — до шкільного навчання, і далі на життєвому шляху.

Самовіддана праця Надії Артемівни відзначена

багатьма нагородами і почесними званнями. У 1974 році їй було надано звання «Відмінник народної освіти України», у 1981 році — «Відмінник освіти СРСР», а в 1991 році — «Заслужений працівник народної освіти України».

У 2019 році, з нагоди 60-річчя з дня відкриття Одеського дошкільного закладу № 113, за плідну співпрацю з Українським товариством глухих у питаннях навчання і виховання осіб з порушеннями слуху від імені президії ЦП УТОГ його очільниці вручили високу відзнаку нашого Товариства — «За заслуги».

Працювала Надія Артемівна тривалий час після досягнення пенсійного віку, завжди була енергійною і невтомною у своїй праці, якій віддала все своє життя. Не довго судилося їй прожити без улюбленої роботи...

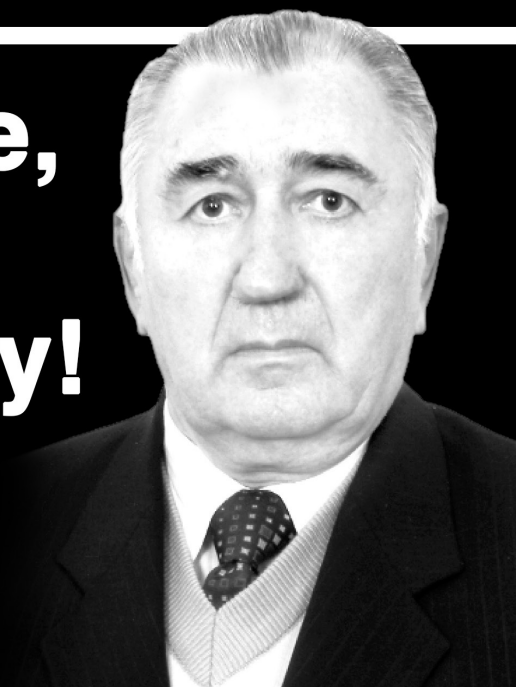
Усім, кому віддала вона частинку свого серця, дуже болить біль цієї непоправної втрати... Особливі слова співчуття і підтримки — її родині і близьким людям.

Вічна, незабутня пам'ять дорогій нашій Надії Артемівни. Нехай ніщо не потривожить її вічний спокій...

Президія ЦП УТОГ, президія Одеської обласної організації УТОГ, колектив Одеського дошкільного закладу № 113, Об'єднання нечуючих педагогів, друзі, вихованці

Прощайте, Геннадію Григоровичу!

09.10.1928
27.02.2023

27 лютого 2023 року обірвався сповнений невтомною сумлінною працею і турботою про глухих людей, довгий життєвий шлях МИГАЛЯ Геннадія Григоровича, колишнього директора Кам'янець-Подільського УВП УТОГ.

Працював Геннадій Григорович на своїй посаді рекордний термін — 41 рік і був відзначений занесенням до Книги рекордів УТОГ. Прийшов він на підприємство у 1952 році, після служби в армії. Спочатку працював на посаді секретаря-перекладача, а через шість років став директором.

Хоча до приходу на УВП не мав справу з глухими людьми, по-справжньому зріднівся з ними, вивчив жестову мову і постійно турбувався про умови життя і праці працівників, про підвищення їх кваліфікації та професійне зростання.

Під його керівництвом за півтора року був побудований новий виробничий корпус підприємства, для працівників УВП були збудовані гуртожиток і житловий будинок.

Кам'янець-Подільське УВП УТОГ завжди успішно працювало і зараз працює, виконуючи всі поставлені перед ним завдання. Гуртожиток підприємства є одним з кращих в системі УТОГ, а турбота про людей тут завжди на першому місці.

Геннадій Григорович переймався не лише справами свого підприємства, він все життя був людиною активною і небаїдуною, обирався членом президії та членом правління Хмельницького обвідділу УТОГ, довгі роки був членом ЦРК УТОГ.

За багаторічну сумлінну працю Мигаль Г.Г. був нагороджений багатьма почесними грамотами президії ЦП УТОГ та президії УРК профспілок, медаллю

«Ветеран праці», нагрудним знаком «Відмінник УТОГ», званням «Почесний член УТОГ» і відзнакою «За заслуги». Проте найбільша його нагорода — пошана і повага від людей.

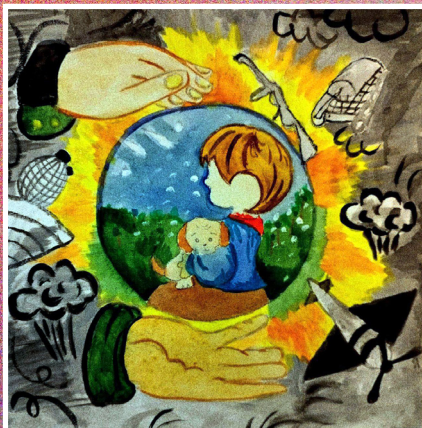
На заслужений відпочинок Геннадій Григорович пішов у 1999 році, коли вже йому було за 70, але й на пенсії не поривав зв'язку з підприємством, територіальною організацією і завжди цікавився справами в УТОГ, брав участь у різних заходах.

У жовтні цього року він готувався відзначити своє 95-річчя, мріяв зібрати рідних та друзів за святковим столом, заспівати свою улюблену пісню «Розпрягайте, хлопці, коней...», але підступна хвороба, яка забрала за останні три роки не один мільйон людських життів, обірвала і його життєвий шлях...

З глибоким сумом і болем в серці усвідомлюємо, що таких особистостей, як Геннадій Григорович, дуже мало і ця втрата для нас усіх дуже важка і непоправна. Висловлюємо щирі слова співчуття і підтримки його рідним і близьким.

Прощайте і спочивайте з миром, незабутній наш Геннадію Григоровичу...

Президія ЦП УТОГ, Рада директорів підприємств УТОГ, керівництво та колектив Кам'янець-Подільського УВП УТОГ, Хмельницька обласна організація УТОГ, Кам'янець-Подільська ТО УТОГ, Всеукраїнська та Хмельницька обласна ради ветеранів УТОГ, друзі й колеги

«Діти проти війни»,
Анастасія КАЛЬНИЦЬКА

«Україна знову розквітне»,
Діана ІЛЬЧЕНКО

«Стоп війні в Україні»,
Кароліна СОЛЯНИК

«Миру тобі, моя Україно!»,
Микола БАНДРІВСЬКИЙ

«Стоп війні!»,
Маргарита КОЗАЧЕНКО

«Ангел — охорона України», Анастасія ШАПКА

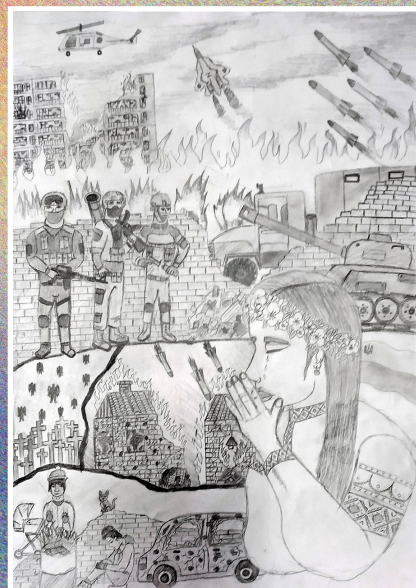
«Мамо, я не хочу війни», Марія ГРЕКУЛЯК

«Вкрадене дитинство»,
Анна ГУСАК

«Моя мирна Україна», Марія ПАВЛЮК

«Боже, бережи Україну», Юрій ЧЕПІЛЬ

«Діти проти війни», Стелла СВІРІДЕНКО

Оголошення переможців IV Всеукраїнського конкурсу дитячого малюнка серед школярів з порушеннями слуху «Діти проти війни»

стр. 14-15